

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากเหตุการณ์วิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในประเทศ ในช่วงกลางปี พ.ศ. 2540 ได้ส่งผลให้กระแสนิยมการเดินทางท่องเที่ยวไปยังต่างประเทศในหมู่นักท่องเที่ยวชาวไทยลดลง การที่นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางออกไปเที่ยวยังต่างประเทศในปริมาณที่มากถึงปีละ 2 ล้านคน และมีค่าใช้จ่ายโดยรวมต่อปีประมาณ 1 แสนล้านบาท (เกิดศิริ เจริญวิศาลและคณะ, 2543 : 43) ทำให้รัฐบาลและการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้หันมาให้ความสนใจการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวคนไทยให้มากขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากบทบาทสำคัญในด้านของนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยวที่ปรากฏอย่างชัดเจน ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530 – 2534) ดังนั้นการท่องเที่ยวภายในประเทศ (domestic tourism) จึงถูกให้เป็นเครื่องมือในนโยบายด้านเศรษฐกิจและสังคมของรัฐ ที่มีความสำคัญต่อภาคเศรษฐกิจการท่องเที่ยวไม่น้อยไปกว่าการท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Tourism) (ปวีณา โทณแก้ว, 2542: 4)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) ได้กำหนดให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และรัฐบาลยังได้ประกาศให้ปี พ.ศ. 2541 – 2542 เป็นปีการท่องเที่ยวไทย (Amazing Thailand 1998 – 1999) เนื่องในโอกาสพิเศษ 2 ประการ คือ การเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 ในปี พ.ศ. 2541 และในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษาครบ 6 รอบ ของสมเด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในปี พ.ศ. 2542 โดยการสร้างค่านิยมให้คนไทยเดินทางท่องเที่ยวและใช้จ่ายภายในประเทศมากขึ้น เพื่อเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวให้มากขึ้น นับเป็นการกระจายรายได้และความเจริญสู่ท้องถิ่น ซึ่งเป็นผลดีต่อภาพรวมของเศรษฐกิจประเทศ การใช้คำขวัญในการรณรงค์ส่งเสริมที่ว่า “ไทยช่วยไทย กินของไทย ใช้ของไทย เที่ยวเมืองไทย ร่วมใจประหยัด ” มีเป้าหมาย ดังนี้

1. เป้าหมายจากตลาดต่างประเทศ ให้มีนักท่องเที่ยวคุณภาพจากตลาดเป้าหมายหลักเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยมากขึ้น มีวันพักนานและนํารายได้เป็นเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ประเทศมากขึ้น กล่าวคือ ในตลาดช่วง 2 ปี (พ.ศ. 2541 – 2542) ตั้งเป้าหมายจะให้มึนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศเดินทางเข้ามาอย่างน้อย 17 ล้านคน นํารายได้เข้าสู่ประเทศไม่ต่ำกว่า 600,000 ล้านบาท

2. เป้าหมายจากตลาดในประเทศ ต้องการส่งเสริมให้ประชาชนชาวไทยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 122 ล้านคน/ครั้ง ก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนอย่างน้อย 415,500 ล้านบาท โดยกำหนดกลุ่มเป้าหมายหลักของนักท่องเที่ยวชาวไทยไว้ดังนี้ คือ กลุ่มผู้มีรายได้สูง กลุ่มข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ กลุ่มครอบครัว กลุ่มข้าราชการบำนาญ กลุ่มเยาวชน กลุ่มการประชุม/สัมมนา/นิทรรศการและการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลและกลุ่มชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ซึ่งได้รับความร่วมมือทั้งจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนถึงหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง (ปวีณา โทณแก้ว, 2542 : 6 - 7) และมีการประมาณการแนวโน้มการเติบโตทางการท่องเที่ยวภายในประเทศและรายได้จากการท่องเที่ยวไว้ในตาราง 1.1 ดังนี้

ตาราง 1.1 แนวโน้มการเติบโตทางการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย ระหว่างปี 2539 - 2548

ปี	นักท่องเที่ยวภายในประเทศ						
	ผู้เยี่ยมเยือนชาวไทย		ระยะเวลา พำนักเฉลี่ย	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย/คน/วัน		รายได้จาก การท่องเที่ยว	
	จำนวน (ล้านคน-ครั้ง)	เพิ่ม/ลด (%)	(วัน)	จำนวน (บาท)	เพิ่ม/ลด (%)	จำนวน (บาท)	เพิ่ม/ลด (%)
2539 ¹	52.47	+0.4	2.22	1,314	+6.41	157,323	+6.2
2540 ¹	52.05	-0.78	2.31	1,466	+11.58	180,388	+14.66
2541 ¹	51.68	-0.72	2.37	1,513	+3.18	187,898	+4.16
2542 ¹	53.62	+3.02	2.43	1,523	+2.26	203,179	+7.42
2543 ¹	54.74	+2.08	2.48	1,718	+12.79	210,516	+3.61
2544 ¹	58.62	+7.09	2.51	1,703	-0.89	223,732	+6.28
2545 ¹	61.82	+5.45	2.55	1,690	-0.77	235,337	+5.19
2546 ¹	69.36	+12.2	2.61	1,824	+7.98	289,987	+23.22
2547 ²	73.18	+5.51	2.65	1,895	+3.87	322,300	+11.14
2548 ²	76.25	+4.19	2.65	1,965	+3.69	347,300	+7.76

ที่มา: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ :¹ เป็นตัวเลขจริง

² สถิตินักท่องเที่ยวของกระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา.

ซึ่งจะเห็นได้จากตาราง 1.1 ที่ได้ประมาณการว่าแนวโน้มการเติบโตทางการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย จะมีอัตราการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น ในปี พ.ศ. 2542 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.02 สูงกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ 53.55 ล้านคน/ครั้ง เป็นจำนวน 53.62 ล้านคน/ครั้ง นับว่าเป็นการขยายตัวที่ดีขึ้น ปัจจัยหลักที่ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวมีการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น คือสภาพเศรษฐกิจที่ฟื้นตัวดีขึ้นและการประชาสัมพันธ์ส่งเสริมในด้านการตลาดของบริษัทนำเที่ยวต่างๆ (น้ำฝน บุญยะวัฒน์, 2543 : 18) ในปี พ.ศ. 2543 มีนักท่องเที่ยวไทยเดินทางในประเทศ 54.74 ล้านคน/ครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.08 ก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียน 210,516 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.61 ส่วนในปี พ.ศ. 2544 มีนักท่องเที่ยวไทยเดินทางภายในประเทศ 58.62 ล้านคน/ครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.09 ก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียน 223,732 ล้านบาท เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 6.28

ในปี พ.ศ. 2546 การเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของคนไทยได้รับการกระตุ้นจากการรณรงค์ด้วยโครงการ “Unseen in Thailand” ซึ่งเป็นการนำเสนอแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมในจุดมุมมองใหม่ในเมืองไทยในช่วงเดือนเมษายน นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องได้ร่วมมือกันส่งเสริมให้คนไทยมีการเดินทางท่องเที่ยวมากขึ้น โดยมีการจัดงานแสดงตลาดนัดผู้บริโภค (Consumer Fair) อาทิ Amazing Thailand Grand Sale & Grand Service และ International Youth & Eco Travel Mart เป็นต้น ทำให้มีนักท่องเที่ยวไทยเดินทางในประเทศเพิ่มมากขึ้น 69.36 ล้านคน/ครั้ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.2 ก่อให้เกิดรายได้หมุนเวียน 289,987 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.22 จากรายได้ในปีก่อนหน้าและในช่วงครึ่งปี พ.ศ. 2547 มีอัตราเพิ่มขึ้นกว่า 50 % เนื่องจากมีปัจจัยด้านบวกที่สนับสนุนการเดินทาง คือการเกิดสายการบินราคาถูกลง การเพิ่มสินค้าทางการท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เช่น ธุรกิจสปา เป็นต้น จำนวนการเดินทางภายในประเทศของคนไทยครึ่งปีแรกมีจำนวน 43,061,677 ล้านคน/ครั้ง เปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ 73.18 ล้านคน/ครั้ง เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาร้อยละ 5.32 ก่อให้เกิดรายได้ครึ่งปีแรก 138,048.83 ล้านบาท (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2547)

การที่คนไทยมีการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศเพิ่มมากขึ้นเกินเป้าหมายที่กำหนดไว้ส่วนหนึ่งเป็นผลกระทบเชิงบวกจากปัจจัยภายนอกประเทศ ทั้งวิกฤติการณ์สงครามอิรักและสหรัฐอเมริกา โรคระบาดซาร์สในภูมิภาคเอเชีย ส่วนปัจจัยภายใน เช่น การกำหนดนโยบายที่ชัดเจนของรัฐบาลโดยเน้นการกระตุ้นรณรงค์ส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ และสร้างกระแสให้คนไทยเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศอย่างต่อเนื่อง จากโครงการ “Unseen in Thailand” ซึ่งได้รับการกล่าวขวัญและได้รับความนิยมนิยมจากประชาชนคนไทยเพิ่มมากขึ้นนั้น ก็เป็นปัจจัยเสริมประการสำคัญที่ทำให้คนไทยนิยมเดินทางท่องเที่ยวในประเทศ (อ้างแล้ว)

ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในเขตเทศบาลนครลำปาง เนื่องจากผู้ศึกษาเป็นคนภายในท้องถิ่นจึงมีความสนใจในพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของประชาชนในเขตเทศบาลนครลำปาง การเลือกแหล่งท่องเที่ยวและวิธีการท่องเที่ยว ซึ่งการเลือกเดินทางดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้ท่องเที่ยวและข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อบุคลากร รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำไปเป็นแนวทางพื้นฐานในการวางแผนการท่องเที่ยว การส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นและเป็นการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาถึงประเภทของแหล่งท่องเที่ยว วิธีการท่องเที่ยว และปัจจัยสำคัญที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศ ของประชาชนในเขตเทศบาลนครลำปาง

1.3 ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

1.3.1 เพื่อทราบถึงปัจจัยที่ทำให้ประชาชน ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดลำปาง ตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศ เช่น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ, แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม

1.3.2 เพื่อทราบถึงแนวโน้มในการเลือกเดินทางท่องเที่ยวของประชาชนในเขตเทศบาลนครลำปาง จังหวัดลำปาง ที่จะเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศครั้งต่อไป

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้มีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1.4.1 ขอบเขตด้านพื้นที่และประชากร

- ศึกษาพื้นที่ในเขตเทศบาลนครลำปาง จังหวัดลำปาง 8 ตำบล ได้แก่ ตำบลชมพู ตำบลพิชัย ตำบลบ่อแฮ้ว ตำบลพระบาท ตำบลเวียงเหนือ ตำบลสวนดอก ตำบลสบตุ๋ย และตำบลหัวเวียง

- ศึกษาประชากรในเขตเทศบาลนครลำปาง จังหวัดลำปาง ที่มีช่วงอายุ 25 ปี – 60 ปี จำนวน 395 คน โดยกลุ่มตัวอย่างทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการคำนวณจากสูตรของ Taro Yamane (ยุทธพงษ์ กี่ยววรรณ, 2543: 79)

1.4.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

- ในการศึกษาครั้งนี้ครอบคลุมเนื้อหาเรื่องการเดินทางแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในเขตเทศบาลนครลำปาง

1.4.3 ขอบเขตตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม

1.4.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ประกอบด้วย

- เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพ ข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว

1.4.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ประกอบด้วย

- แหล่งท่องเที่ยว พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง ที่พักแรม งบประมาณ ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ช่วงเวลาที่เดินทาง ระยะเวลาที่ท่องเที่ยว

1.5 สมมติฐาน

- 1.5.1 ระดับอายุที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศที่แตกต่างกัน
- 1.5.2 เพศชายเลือกท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากกว่าเพศหญิง
- 1.5.3 ระดับการศึกษาสูงนิยมเดินทางท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ โบราณสถานและศาสนามากกว่ากลุ่มที่มีระดับการศึกษาน้อย
- 1.5.4 คนโสดนิยมท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณีมากกว่าคนที่มีครอบครัวแล้ว
- 1.5.5 อาชีพมีส่วนในการเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน
- 1.5.6 กลุ่มคนที่มีรายได้มากกว่าจะมีความถี่ในการเดินทางท่องเที่ยวในประเทศมากกว่ากลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า
- 1.5.7 ข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวมีส่วนในการเลือกแหล่งท่องเที่ยวที่ต่างกัน

1.6 ระเบียบวิธีวิจัย

1.6.1. ข้อมูล และแหล่งข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ศึกษาจากแหล่งข้อมูล 2 แหล่งข้อมูล คือ

1.1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการจัดทำแบบสอบถามจากกลุ่มประชากร คือ ประชาชนในเขตเทศบาลนครลำปาง ทั้งหมด 8 ตำบล โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 395 คน และในการเก็บแบบสอบถามเป็นการสุ่มเก็บโดยไม่ได้มีการแบ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างตามแต่ละตำบล

1.2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตำราทางวิชาการ จุลสาร วารสาร รายงานประจำปีของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสถิติจากหน่วยงานต่างๆ เช่น สถิติของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

1.6.2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนในเขตเทศบาลนครลำปาง จังหวัดลำปาง ที่อยู่ในช่วงวัยทำงาน อายุตั้งแต่ 25 ปี ถึง 60 ปี ที่มีจำนวน 32,398 คน เป็นบุคคลที่มีร่างกาย สดดี สัมผัสสัญญาณสมบูรณ์ โดยใช้การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ Taro Yamane

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างในที่นี้กำหนดให้ = 0.05

แทนค่า $n = \frac{32,398}{1 + (32,398)(0.05)^2} = 395$ คน

นั่นคือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาทั้งหมดมี 395 คน โดยใช้แบบสอบถาม 395 ชุด โดยทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

1.6.3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ที่ต้องการให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กรอกรายละเอียดเอง (Self Reporting Form) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในเขตเทศบาลนครลำปาง ซึ่งสามารถแบ่งโครงสร้างแบบสอบถาม เป็น 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพสมรส การรับข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยวและการได้รับคำแนะนำจากบุคคล

ส่วนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับประเภทของแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศที่กลุ่มตัวอย่างเลือกเดินทางไปท่องเที่ยว คือ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ และศาสนา แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม เป็นต้น

ส่วนที่ 3 ลักษณะการเดินทางและวิธีการในการเดินทางท่องเที่ยว ได้แก่

- (1) การเลือกแหล่งท่องเที่ยวประเภทต่างๆ
- (2) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ
- (3) ความสะดวกต่างๆ ที่มีระหว่างการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ
- (4) งบประมาณในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ
- (5) ช่วงเวลาในการลาหยุด/ ลาพักร้อน
- (6) ระยะเวลาและระยะเวลาในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ
- (7) โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ที่มีในการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ
- (8) ภาพลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว
- (9) พาหนะที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ

ส่วนที่ 5 ข้อคำถามเกี่ยวกับแนวโน้มในการตัดสินใจเลือกเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศครั้งต่อไป

1.6.4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วย ที่ได้รับคำอธิบายเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เทคนิคและวิธีการเก็บข้อมูล ให้สามารถอธิบายแก่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ และจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจากผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ประชาชนในเขตเทศบาลนครลำปาง

โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 395 ชุด และเน้นการทำตัวเป็นกลาง เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ใช้ความคิดเห็นของตนเองให้มากที่สุด

เมื่อได้แบบสอบถามแล้ว ผู้ศึกษาจะทำการตรวจสอบความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของข้อมูลทุกชุด โดยทำการตรวจสอบข้อมูลด้วยความเที่ยงตรง ตามเนื้อหา โดยทำการตรวจสอบข้อมูลทันทีหลังจากได้เก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จสิ้นและจัดเก็บข้อมูลให้เป็นหมวดหมู่ เพื่อความสะดวกในการนำข้อมูลมาวิเคราะห์

1.6.5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล จะทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์โดยใช้ สถิติเชิงพรรณนาใน รูปแบบของการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)
2. การหาความสัมพันธ์ของตัวแปร ใช้วิธี Cross Tabulation

1.6.6. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้ระยะเวลา ตั้งแต่ เดือน กันยายน พ.ศ. 2547 – เมษายน พ.ศ. 2549

1.7 นิยามศัพท์

ประชาชนในเขตเทศบาลนครลำปาง หมายถึงประชาชนที่มีอายุ 25 – 60 ปี ที่มีถิ่นพำนักอาศัยถาวรอยู่ในเขตเทศบาลนครลำปาง ได้แก่ ตำบลชมพู ตำบลพิชัย ตำบลบ่อแฮ้ว ตำบลพระบาท ตำบลเวียงเหนือ ตำบลสวนดอก ตำบลสบตุ๋ย ตำบลหัวเวียง มาแล้วไม่ต่ำกว่า 1 ปี

การท่องเที่ยวภายในประเทศ การเดินทางของประชาชนในเขตเทศบาลนครลำปาง จากจังหวัดลำปางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆในประเทศไทย ที่ไม่ใช่สิ่งแวดล้อมที่คุ้นเคย และไม่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างรายได้จากการเดินทางนั้นหรือศึกษาอยู่ที่จังหวัดที่เดินทางไป แต่เป็นการเดินทางเพื่อการพักผ่อนหรือเพื่อความเพลิดเพลิน เพื่อทัศนศึกษา และระยะเวลาที่พำนักอยู่ไม่เกิน 60 วัน

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามเกิดขึ้นตามธรรมชาติ ได้แก่ ภูเขา น้ำตก ถ้ำ น้ำพุร้อน บ่อน้ำร้อน เขตรักษาพันธุ์สัตว์ สวนสัตว์ อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนรุกขชาติ ทะเล หาดทราย หาดหิน ทะเลสาบ เกาะ เขื่อน อ่างเก็บน้ำ แหล่งน้ำจืด (ห้วยหนอง คลอง บึง) ตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ เช่น ภูกระดึง น้ำตกเอราวัณ เกาะเสม็ด เป็นต้น (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2529. : 6)

แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถาน และศาสนา หมายถึง แหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญในทางประวัติศาสตร์ โบราณคดีหรือศาสนา ได้แก่ วัด โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชนโบราณ พิพิธภัณฑสถาน โบราณสถาน กำแพงเมือง คูเมือง อนุสาวรีย์ และอนุสรณ์สถาน ตัวอย่างแหล่งท่องเที่ยวประเภทนี้ ได้แก่ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนคร อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย เป็นต้น (อ้างแล้ว)

แหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม หมายถึง เป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่ง ในลักษณะของงานประเพณี ความเป็นอยู่ วิถีชีวิต (เช่น หมู่บ้านชาวเขา สภาพชีวิตในชนบท) ศูนย์วัฒนธรรม สินค้าพื้นเมือง ไร่/สวน พืช ผัก ผลไม้ และเหมือง ตัวอย่างเช่น ตลาดน้ำดำเนินสะดวก งานช้างจังหวัดสุรินทร์ สวนสามพราน เป็นต้น (อ้างแล้ว)

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการท่องเที่ยว หมายถึง กรรมวิธีที่จะทำให้แหล่งท่องเที่ยวเป็นที่รู้จักและสนใจของนักท่องเที่ยวทั้งจากต่างประเทศและภายในประเทศ (อ้างแล้ว)

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

1.8 กรอบแนวคิด

ตัวแปรอิสระ

1. อายุ
2. เพศ
3. ระดับการศึกษา
4. สถานภาพสมรส
5. อาชีพ
6. รายได้
7. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว

ตัวแปรตาม

1. ประเภทของแหล่งท่องเที่ยว
2. พาหนะที่ใช้ในการเดินทาง
3. ที่พักแรม
4. งบประมาณค่าใช้จ่าย
5. ช่วงเวลาที่ท่องเที่ยว
6. ระยะทางและระยะเวลา

การเดินทางท่องเที่ยว